

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНА УСТАНОВА
«ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ
ІНСТИТУТ «БЕЙТ-ХАНА»

Кафедра педагогіки та психології

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПСИХОЛОГІЯ КОНФЛІКТУ

(шифр і назва навчальної дисципліни)

підготовки

бакалаврів

(назва рівня вищої освіти)

галузі знань

05 Соціальні та поведінкові науки

(шифр і назва галузі знань)

спеціальності

053 Психологія

(код і найменування спеціальності)

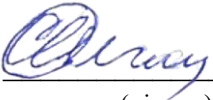
2023 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Психологія конфлікту»
спеціальності 053 Психологія освітньо-професійної програми підготовки
бакалаврів для здобувачів вищої освіти III курсу.

Розробник: к. псих. наук М. М. Ярошко

Робоча програма розглянута та затверджена на засіданні кафедри педагогіки
та психології

Протокол від «28» серпня 2023 року № 1

Зав. кафедри док. пед. наук, професор С. В. Сапожников
(підпис) (прізвище та ініціали)

Робочу програму погоджено з гарантом освітньої програми «29» серпня 2023
року

Гарант освітньої програми к. псих. наук М. М. Ярошко
(підпис) (прізвище та ініціали)

Робоча програма перевірена навчально-методичним відділом «30» серпня
2023 року

Завідувач навчально-методичного відділу І. В. Зеркаль
(підпис) (прізвище та ініціали)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисциплін за формами навчання	
	Денна	Заочна
Статус дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	Обов'язкова	Обов'язкова
Мова викладання	Українська	Українська
Передумови вивчення навчальної дисципліни (які дисципліни мають передувати вивченню)	ОДФ 2. 02 Загальна психологія з практикумом ОДФ 2. 07 Вікова психологія ОДФ 10 Історія психології	ОДФ 2. 02 Загальна психологія з практикумом ОДФ 2. 07 Вікова психологія ОДФ 10 Історія психології
Курс	III	III
Семестр	VI	VIII- IX
Загальний обсяг годин / кредитів	150/5	150/5
Кількість змістовних модулів	3	3
Годин на аудиторне вивчення	72	20
Годин на самостійне вивчення	78	130
Форма підсумкового контролю	екзамен	екзамен

2. Мета і завдання навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Психологія конфлікту» належить до циклу обов'язкових дисциплін згідно навчального плану підготовки бакалаврів.

Мета курсу – підвищення компетенції бакалаврів спеціальності 053 «Психологія» за рахунок оволодіння ними технікою розв'язання конфліктів різного рівня, що буде суттєво сприяти виконанню ними професійних обов'язків по здійсненню психологічної допомоги.

Завдання курсу – засвоєння принципів та засобів розв'язання внутрішньо-особистісних, особистісно-групових, міжгрупових та сімейних конфліктів; оволодіння прийомами підвищення ефективності спілкування та технікою саморозкриття та самоусвідомлення в групі. Опанування технікою досягнення впевненості в собі.

Предмет курсу – структурована та систематизована послідовність існуючих методів розв'язання внутрішньо-особистісних, міжособистісних, групових та сімейних конфліктів, а також конфліктів в організаціях. Матеріал курсу призначений для практичного

використання в разі необхідності самостійного розв'язання конфліктів, а також для підготовки кваліфікованих викладацьких кадрів дисциплін психологічного профілю.

Основний зміст дисципліни – предмет конфліктології; типи і види конфліктів; структура та динаміка конфлікту; теорії та механізми конфлікту; причини і наслідки конфлікту; моделі та стратегії поведінки в конфлікті; типи конфліктних осіб, внутрішньо особистісні, міжособистісні, групові, сімейні конфлікти; попередження та вирішення сімейних конфліктів.

3. Компетентності та програмні результати навчання

Компетентності, що формуються:

Інтегральна компетентність ІК

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері психології, що передбачають застосування основних психологічних теорій та методів та характеризуються комплексністю і невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК8. Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК9. Здатність працювати в команді.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності СК

СК1. Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології

СК3. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків (зокрема в контексті організації раннього втручання).

СК8. Здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову, в т. ч. особам, які отримали психологічні травми, зокрема внаслідок війни).

СК10. Здатність дотримуватися норм професійної етики.

СК12. Здатність до реалізації психологічної діяльності в етнічному середовищі.

Програмні результати навчання:

ПР 1. Аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання

ПР 2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань

ПР 9. Пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання (зокрема щодо організації заходів раннього втручання).

ПР11. Складати та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки запиту та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій (в т. ч. у роботі з особами, що отримали психологічні травми, зокрема внаслідок війни).

ПР12. Складати та реалізовувати програму психопрофілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, ігор, тренінгів, тощо, відповідно до вимог замовника.

ПР16. Знати, розуміти та дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога.

ПР 19. Здійснювати психологічну діяльність, зокрема під час вирішення конфліктів, психологічному консультуванні та психотерапевтичній роботі із представниками певного етносу.

Після вивчення дисципліни «Психологія конфлікту» студенти повинні **знати:**

- основні поняття, необхідні для сучасного наукового тлумачення отриманого емпіричного матеріалу;

- методологію, методи та методики та інноваційні технології організації та проведення досліджень пізнання;

- можливості та межі застосування: отриманих знань, стосовно методів, методик, технологій, принципів та знарядь організації пізнання; напрацьованих навичок їх застосування при розв'язанні теоретичних проблем та набутих практичних вмінь адекватно переносити ці навички на розв'язання усвідомлених ними самими проблем;

- принципи за засоби розв'язання внутрішньо-особистісних, особистісно-групових, міжгрупових та сімейних конфліктів;

- прийоми підвищення ефективності спілкування;

- техніку саморозкриття та самоусвідомлення в групі;

- техніку досягнення впевненості в собі.

Уміти:

- самостійно розв'язувати внутрішньо-особистісні, міжособистісні та міжгрупові конфлікти в повному обсязі використовуючи потенціал надбаної в процесі навчання в магістратурі наукової та професійної компетенції стосовно методології, методів, методик та технологій їх подолання.

- самостійно оцінювати теоретичне та практичне значення отриманих в процесі розв'язання конфліктів результатів.

- застосовувати засоби розв'язання внутрішньо-особистісних, особистісно-групових, міжгрупових та сімейних конфліктів.

- вільно користуватись прийомами підвищення ефективності спілкування.

- використовувати техніку саморозкриття та самоусвідомлення в групі.

- використовувати техніку досягнення впевненості в собі.

- організовувати процес навчання студентів, планувати та проводити з ними семінарські та практичні заняття.

4. Зміст програми навчальної дисципліни

«Психологія конфлікту»

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. ВСТУП ДО КОНФЛІКТОЛОГІЇ.

Тема 1. Історико-методологічні основи конфліктології.

Конфлікти, як супутники соціального буття та суспільного розвитку. Суть та природа конфлікту. Поведінка у конфлікті та засоби його уникнення. Відсутність загальноприйнятого визначення поняття «конфлікт». Історія конфліктології.

Література [4, 5, 12, 13, 19]

Тема 2. Типи і види конфліктів.

Критерії виділення типів і видів конфліктів.

- В залежності від істинності: об'єктивні, умовні, помилкові, невидимі.
- В залежності від сторін конфлікту: міжособові, міжгрупові, внутрішньо-особистісні.
- В залежності від рівня регулювання: керовані, слабокеровані, некеровані.
- За функціями і наслідками: конструктивні і деструктивні.
- За тривалістю: короткочасні, тривалі, затяжні.
- За характером виникнення: стихійні і заплановані.
- За характером перебігу: гострі, хронічні, латентні, відкриті.
- За характером загасання: спонтанні, знайдені конфліктуючими сторонами, знайдені під впливом зовнішніх сил.

Література [4, 5, 12, 13, 19]

Тема 3. Структура і динаміка конфлікту.

Сторони конфлікту. Умови протікання конфлікту. Предмет конфлікту. Можливі дії учасників конфлікту. Стратегія та тактика поведінки в конфліктах. Результати конфліктних

ситуацій. Динаміка конфлікту. Основні етапи: виникнення, усвідомлення, початок взаємодії, розвиток, вирішення.

Література [4, 5, 12, 13, 19]

Тема 4. Теорії і механізми конфлікту.

Джерела конфліктів. Групи суперечностей:

- суб'єктивно-індивідуальні (знання, особисті якості, мотиви, самооцінка, погляди і переконання);
- предметно-діяльнісні (цілі, засоби, методи діяльності, уявлення про значущість і цінність діяльності, здібності, рівень досвіду);
- ситуативні (оцінка ситуації, очікування та позиціях учасників, особливості взаємодії);
- причинні (суб'єктивні, зовнішні, особові, позитивні-негативні). Конфлікт і діалог.

Література [4, 5, 12, 13, 19]

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. ПОВЕДІНКА ЛЮДЕЙ В КОНФЛІКТІ.

Тема 5. Причини і наслідки конфліктів.

Причини конфліктів - явища, події, факти, ситуації:

- загальні (соціально-політичні, соціально-економічні, соціально-демографічні, соціально-психологічні, індивідуально-психологічні);
- об'єктивні (несприятливі умови, недоліки організації, незручний графік роботи, брак ресурсів, нечіткий розподіл обов'язків, низький рівень дисципліни);
- суб'єктивні (неправильні дії керівника, неправильні дії підлеглих, конфліктуючі структури, суперечності служб).

Наслідки конфліктів. Позитивні (регулятивні, інформаційні, об'єднуючі, стимулюючі, діагностичні, психотерапевтичні). Негативні (стереотипи маніпуляцій, погіршення психологічного клімату, зниження привабливості праці, зниження співпраці і партнерства, наростання конфронтації).

Література [4, 5, 12, 13, 19]

Тема 6. Моделі та стратегії поведінки в конфлікті.

Моделі поведінки (конструктивна, деструктивна, конформістська). Стратегії поведінки:

- суперництво (конструктивне, деструктивне);
- співпраця (предмет конфлікту ділимий чи ні);
- вихід (слабкість позиції, слабкість особи, недооцінка предмету, недооцінка опонента, економія сил, маневр);
- поступка (пристосування, збереження відносин);

- компроміс (баланс інтересів, взаємна поступка).

Література[4, 5, 12, 13, 19]

Тема 7. Типи конфліктних осіб.

Демонстративний:

- прагне бути в центрі уваги;
- часто стає джерелом конфлікту;
- упивається своїм стражданням;
- в конфліктах відчуває себе добре.

Ригідний:

- має завищену самооцінку;
- підозрілий, образливий;
- некритичної до власної поведінки;
- прямолінійний;
- має низький потенціал адаптації.

Некерований:

- імпульсивний, агресивний;
- несамокритичний;
- високий рівень домагань;
- не визначає загально прийнятих норм;
- невміло планує власну діяльність.

Надточний:

- скрупульозний;
- вимогливий до себе;
- образливий, тривожний.

Безконфліктний:

- нестійкий в оцінках і думках;
- непослідовний в поведінці;
- легко піддається навіюванню;
- внутрішнє суперечливий;

Спрямований на конфлікт:

- конфлікт – засіб досягнення мети;
- завжди активно сторона конфлікту;
- маніпулятор взаємних стосунків.

Література [4, 5, 12, 13, 19]

Тема 8. Ефективна поведінка в конфлікті.

Конфліктогени (погрози, необґрунтована критика, зауваження, насмішки, знущання, прізвиська, хвастощі, категоричність в думках, перебивання іншого, підвищення голосу, порушення етики, переклад відповідальності, егоїзм, маніпулювання).

Профілактика та попередження конфліктів:

- правила і норми спілкування (концентрація уваги на предметі обговорення, перефразування почутого, не перебивати, не критикувати, не давати порад, не підводити підсумки, підтримувати атмосферу довіри, виявляти співчуття, використовувати невербальні засоби комунікації;
- рекомендації по неконфліктному спілкуванню (називати на ім'я та по батькові, бути гарним слухачем, визнавати власну неправоту, демонструвати дружнє відношення, створювати атмосферу співпраці.)

Література[4, 5, 12, 13, 19]

Тема 9. Міжособистісні конфлікти.

Причини і чинники:

- інформаційні (чутки, дезінформація, ненадійність джерел, сторонні факти, неадекватні акценти);
- поведінкові (агресивність, егоїзм, порушення обіцянок, демонстрація переваги);
- відносин (незадоволеність від взаємодії, несумісність по цінностях, інтересах, манерах поведінки, відмінність в освітньому рівні, низький рівень довіри);
- ціннісні (протилежні принципи, групові традиції, уявлення про добро і зло, справедливість в несправедливість);
- структурні (стабільні, відносно стабільні, стабільні).

Управління конфліктами :

- прогнозування конфлікту (вивчення індивідуально-психологічних особливостей, знання ранніх симптомів прихованого конфлікту);
- попередження конфлікту (бесіда та роз'яснення, формування культури взаємовідносин, адміністративні заходи, зміна умов праці);
- регулювання конфліктом (визнання наявності конфлікту, дотримання коректності поведінки, обмеження числа учасників);
- Розв'язання конфлікту (адміністративне, психолого-педагогічне).

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 10. Групові конфлікти.

Групові конфлікти менш поширені в соціальній практиці, ніж міжособистісні, але вони завжди масштабніші і важчі за своїми наслідками. Види групових конфліктів:

- «особа – група» (позиція, статус, роль, установка, групові норми); причини (порушення рольових очікувань, неадекватність статусів та внутрішніх установок, порушення групових норм); класифікація (керівник – колектив, рядовий член - колектив, лідер - група);
- «група – група» види (керівництво-колектив, конфлікт між організаціями, конфлікт підрозділів, конфлікт між мікро-групами, конфлікт між неформальними групами); особливості (деіндивідуалізація взаємного сприймання «Ми і вони», неадекватна оцінка групи, групова атрибуція), форми прояву (збори, наради, мітинги, страйки, дискусії переговори лідерів); функції (об'єднання, розкол, затвердження статусу особи).

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 11. Конфлікти в організаціях.

Організація – основний осередок в структурі суспільства. Соціальне життя протікає в організаціях. Ознаки соціальної напруженості:

- стихійні міні-збори;
- збільшення числа прогулів роботи;
- зниження продуктивності праці;
- збільшення числа локальних конфліктів;
- масові звільнення за власним бажанням;
- поширення чуток;
- колективне невиконання вказівок керівництва;
- стихійні мітинги і страйки;
- зростання емоційної напруженості.

Міцна правова база – умова регулювання та розв'язання конфліктів в організаціях.

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 12. Конфлікти в сім'ї.

Сфери виникнення сімейних конфліктів (міжособистісні, правові, етичні, виховні, господарсько-економічні, репродуктивні, комунікативні, регулятивні, рекреаційні).

Причини сімейних конфліктів:

- обмеження свободи активності, дій, самовираження;
- поведінка, що відхиляється (алкоголізм, наркоманія і т.п.)
- протилежні інтереси, цінності, уявлення, світогляди;
- авторитарний тип взаємин;
- наявність важко вирішуваних матеріальних проблем;

- втручання родичів;
- сексуальна дисгармонія.

Динаміка сімейних конфліктів (виникнення конфліктної ситуації, її усвідомлення, відкрите протиборство, розвиток боротьби, вирішення конфлікту, емоційне переживання);

Форми протиборства (докори образи, сварка, сімейний скандал, порушення спілкування і т.п.);

Способи вирішення (примирення, досягнення згоди, взаємні поступки, розлучення та ін.);

Підстава класифікації сімейних конфліктів:

- суб`єкти конфлікту (подружжя, батьки та діти);
- джерело конфлікту (цінності, позиції, емоції, сексуальна дисгармонія, господарсько-економічні конфлікти);
- поведінка конфліктуючих сторін (демонстративне мовчання, жести та погляди);

Кризові періоди:

- перший – важкість адаптації;
- другий - поява дітей;
- третій – середній подружній вік, дефіцит почуттів;
- четвертий – емоційна залежність дружини.

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 13. Попередження та вирішення сімейних конфліктів.

Шляхи попередження та вирішення сімейних конфліктів:

- загальні засоби (формування психологічної культури, виховання дітей, організація сім`ї на повноправних засадах, формування сімейних традицій, формування культури спілкування);
- конструктивні засоби (досягнення згоди, обговорення спільних питань, пошана і довіра, звернення до значущих осіб, або до психолога);
- неконструктивні засоби (вихід дітей з сім`ї, позбавлення батьківських прав, розлучення).

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 14. Внутрішньо-особистісний конфлікт.

Внутрішньо-особистісний конфлікт як зіткнення протилежно спрямованих потреб, мотивів, психічних станів, інтересів, цінностей ідеалів, відчуттів, переконань. Особливості внутрішнього конфлікту:

- відсутність суб`єктів, як окремих осіб або груп людей;
- специфіка форм протікання та проявів (стрес, страх, депресія, невроз);

- латентність (прихованість), неусвідомленість, маскування під ейфорію, активність, веселість;

Концепції особистісних конфліктів:

З.Фрейд. Людина конфліктна за своєю природою – борються два протилежних інстинкти – ЕРОС (розвиток, самозбереження) і ТАНАТОС (агресія, руйнування, самозбереження). З метою розв'язання конфлікту людина формує механізми психічного захисту – проєкцію, витіснення, раціоналізація, заміщення, сублімація.

А. Адлер. Сукупність несприятливих чинників породжують комплекс неповноцінності. Шляхи подолання (компенсації):

- розвиток соціального інтересу (до роботи, до нормальних соціальних відносин);
- розвиток власних здібностей, прагнення до успіху, до переваги над іншими;

К. Г. Юнг. Конфлікт між інтроверсією та екстраверсією (побудова внутрішнього світу по законам внутрішніх переживань – по законам зовнішнього світу);

К. Хорні. Несумісність трьох установок : руху до людей, руху проти людей, руху від людей. У нормальної людини ці установки збалансовані. У невротика - малорухливі і постійні.

Е. Берн. Конфлікти між трьома внутрішніми інстанціями: Я-батько, Я- дорослий, Я-дитина.

Е. Фромм. Конфлікт виходить з дихотомічної природи людини: життя і смерті, потенціальними можливостями індивіда і обмеженістю умов їх реалізації.

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 15. Принципи та способи розв'язання внутрішньо-особистісних конфліктів.

Для вирішення внутрішньо особистісних конфліктів важливо:

- встановити факт наявності конфлікту;
- визначити тип конфлікту;
- застосувати відповідний спосіб вирішення конфлікту.

Способи вирішення конфліктів. Підстави:

- за типом суб'єктів (ауто суб'єктні, гетеро суб'єктні, соціосуб'єктні);
- за цілеспрямованістю (стихійні, цілеспрямовані);
- за способами. На основі (життєвого досвіду, культурного досвіду, листав, щоденників, спілкування, звичок, аналізу та саморегуляції).

Література [2, 4-6, 9, 12, 13, 19-21]

Тема 16. Консультування та терапія конфлікту.

			пр	лаб	с	с.р.		л	пр	л а б	се м	с. р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Змістовий модуль 1. Вступ до конфліктології													
Тема 1. Історико-методологічні основи конфліктології.	6	2			4		10				2	8	У
Тема 2. Типи і види конфліктів	10	2	2			6	10	2				8	П К
Тема 3. Структура і динаміка конфлікту	10	2	2			6	8					8	У
Тема 4. Теорії і механізми конфлікту	6	2			4		8					8	П К
Разом за змістовим модулем 1	32	8	4		8	12	36	2			2	32	
Змістовий модуль 2. Поведінка людей в конфлікті.													
Тема 5. Причини і наслідки конфлікту	8	2				6	10					8	У
Тема 6. Моделі та стратегії поведінки в конфлікті.	10	2			2	6	10	2			2	8	К
Тема 7. Типи конфліктних осіб	6	2	2		2		10		2			8	К
Разом за змістовим модулем 2	24	6	2		4	12	30	2	2		2	24	
Змістовий модуль 3. Конфлікти в різних сферах життя													
Тема 8. Ефективна поведінка в конфлікті.	10	2			2	6	10	2				8	К
Тема 9. Міжособистісні конфлікти	10	2	2			6	12		2			10	У
Тема 10. Групові конфлікти	10	2	2			6	8					8	У
Тема 11. Конфлікти в організаціях	10	2	2			6	10				2	8	П К

Тема 12. Конфлікти в сім'ї	10	2	2			6	10		2			8	П К
Тема 13. Попередження та вирішення сімейних конфліктів	10	2			2	6	8					8	К
Тема 14. Внутрішньо-особистісний конфлікт	8				2	6	8				2	8	К
Тема 15. Принципи та способи розв'язання внутрішньо-особистісних конфліктів.	12	2			4	6	8					8	К
Тема 16. Консультування та терапія конфліктів	6					6	8					8	П К
Тема 17. Рольові методи розв'язання конфліктів	8		4		4		2						К
Разом зі змістовним модулем 3	94	14	12		14	54	84	2	4		4	74	
<i>Усього годин</i>	150	28	18		26	78	150	6	6		8	130	

Форми контролю: усне опитування – У
контрольні роботи – КР
перевірка конспектів – ПК
тестування – Т
колоквіум – К

6. Темі лекційних занять

№	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кількість балів
		денна форма	заочна форма	
1	Історико-методологічні основи конфліктології.	2		
2	Типи і види конфліктів	2	2	
3	Структура і динаміка конфлікту	2		
4	Теорії і механізми конфлікту	2		
5	Причини і наслідки конфлікту	2		
6	Моделі та стратегії поведінки в конфлікті.	2	2	
7	Типи конфліктних осіб	2		
8	Ефективна поведінка в конфлікті.	2	2	

9	Міжособистісні конфлікти	2		
10	Групові конфлікти	2		
11	Конфлікти в організаціях	2		
12	Конфлікти в сім'ї	2		
13	Попередження та вирішення сімейних конфліктів	2		
14	Принципи та способи розв'язання внутрішньо-особистісних конфліктів.	2		
Усього годин		28	6	

7. Теми практичних занять

№	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		денна форма	заочна форма	
1	Типи і види конфліктів	2		2
2	Структура і динаміка конфлікту	2		2
3	Типи конфліктних осіб	2	2	2
4	Міжособистісні конфлікти	2	2	2
5	Групові конфлікти	2		2
6	Конфлікти в організаціях	2		2
7	Конфлікти в сім'ї	2	2	2
8	Рольові методи розв'язання конфліктів	4		2
Усього годин		18	6	16

8. Теми семінарських занять

№	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		денна форма	заочна форма	
1	Історико-методологічні основи конфліктології	4	2	2
2	Теорії і механізми конфлікту	4		2

3	Моделі та стратегії поведінки в конфлікті.	2	2	2
4	Типи конфліктних осіб	2		2
5	Ефективна поведінка в конфлікті.	2		2
6	Попередження та вирішення сімейних конфліктів	2		2
7	Внутрішньо-особистісний конфлікт	2		2
8	Принципи та способи розв'язання внутрішньо-особистісних конфліктів.	4	2	2
9	Рольові методи розв'язання конфліктів	4	2	2
Усього годин		26	8	18

9. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		Денна форма	Заочна форма	
1	Історико-методологічні основи конфліктології.	-	8	1
2	Типи і види конфліктів	6	8	1
3	Структура і динаміка конфлікту	6	8	1
4	Теорії і механізми конфлікту	-	8	1
5	Причини і наслідки конфлікту	6	8	1
6	Моделі та стратегії поведінки в конфлікті.	6	8	1
7	Типи конфліктних осіб	-	8	1
8	Ефективна поведінка в конфлікті.	6	8	1
9	Міжособистісні конфлікти	6	10	1
10	Групові конфлікти	6	8	1
11	Конфлікти в організаціях	6	8	1
12	Конфлікти в сім'ї	6	8	1
13	Попередження та вирішення сімейних конфліктів	6	8	1
14	Внутрішньо-особистісний конфлікт	6	8	1
15	Принципи та способи розв'язання внутрішньо-особистісних конфліктів.	6	8	1
16	Консультації та терапія конфліктів	6	8	1
Усього годин		78	130	16

1. Індивідуальні навчально-дослідні та науково-дослідні завдання

Підготувати реферати на наступні теми:

1. Історія становлення конфліктології.
2. Перспективи розвитку конфліктології в сучасній Україні.
3. Типи конфліктних ситуацій.

4. Основні типи конфліктогенів та особливості їх проявів.
5. Вчення З. Фрейда і природа внутрішньо-особистісних конфліктів.
6. Вчення К. Юнга про природу внутрішньо-особистісних конфліктів.
7. Основна суть комплексу неповноцінності за А. Адлером.
8. Основна сутність «екзистенціальної дихотомії» Е. Фрома.
9. Основні типи внутрішньо-особистісних конфліктів за К. Левінім.
10. Форми управлінських конфліктів.
11. Основні групи конфліктів в суспільстві.
12. Форми прояву економічних і політичних конфліктів.
13. Форми прояву соціальних конфліктів.
14. Форми прояву духовного конфлікту.
15. Управління конфліктом.
16. Стратегії і тактики у переговорному процесі.

12. Методи навчання відповідно до програмних результатів:

ПРН 1 – лекція, навчальна дискусія, інструктаж тощо.

ПРН 2 – лекція, проблемне навчання, робота в малих групах, імітація.

ПРН 9 – навчальна дискусія; робота в малих групах, «займи позицію», есе, «коло ідей».

ПРН 11 - рольова гра, імітація, навчальна дискусія; презентація, «займи позицію, «мозковий штурм», «метод Прес»;

ПРН 12 – лекція, проблемне навчання, робота в малих групах; демонстрація, презентація, «ток-шоу», «навчаючись-учусь», дерево рішень, асоціативний кущ.

ПРН 16 - трьохчастний щоденник, есе.

ПРН 19 – моделювання; «коло ідей», дискусія; проблемний виклад; дослідницький метод, дерево рішень, асоціативний кущ,

13. Методи контролю

Усний та письмовий контроль:

індивідуальне опитування;

фронтальне опитування;

співбесіди;

захист проектів;

фронтальна перевірка виконаних завдань.

14. Критерії та порядок оцінювання результатів навчання

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальні завдання																	екзамен	Сума		
Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2			Змістовий модуль 3										Інд.	Разом	40	100
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	Т 8	Т 9	Т 10	Т 11	Т 12	Т 13	Т 14	Т 15	Т 16	Т 17	10	60		
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2				
Самостійна робота студентів																	10	60		
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1				

Шкала оцінювання: національна та ECTS:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	задовільно
60-63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ І ВМІНЬ:

За національною шкалою	За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS
Відмінно	90 – 100	A

Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки

За національною шкалою	За 100 бальною шкалою	За шкалою ECTS
Добре	83 – 89	B
	75 - 82	C

Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст

теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

За національною шкалою	За 100 бальною шкалою	За шкалою ECTS
Задовільно	68 – 74	D
	60 - 67	E

Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки

За національною шкалою	За 100 бальною шкалою	За шкалою ECTS
Незадовільно з можливістю повторного складання	35 – 59	FX
Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням	0 – 34	F

Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань

Форми поточного та підсумкового контролю успішності навчання.

Питання до екзамену

1. Охарактеризуйте сучасні теорії конфлікту.
2. Які основні ідеї розвитку конфліктології XIX ст. актуальні і в наш час?
3. Охарактеризуйте становлення конфліктології як науки в Україні.
4. У чому полягає актуальність науки конфліктології?
5. Чому необхідно розвивати конфліктологію як науку?
6. На якому з етапів необхідно врахувати систему чинників, що впливають на розвиток конфлікту?
7. Охарактеризуйте програму вивчення конфліктної взаємодії (за В. А. Ядовим).

8. Надайте всебічну характеристику психологічним методам, які застосовує конфліктологія при вивченні конфліктів.
9. Для чого застосовується в конфліктології метод соціометрії?
10. З якою метою застосовуються особистісні тести в конфліктології?
11. Охарактеризуйте конструктивні функції конфліктів.
12. Назвіть основні види трансакцій і їх поведінкові характеристики.
13. Розкрийте основні характеристики особистості, що визначають її поведінку в конфлікті.
14. У чому полягає основна небезпечність конформістської моделі поведінки в конфлікті?
15. Охарактеризуйте умови, при яких суб'єкт конфлікту вибирає стратегію боротьби.
16. Проаналізуйте умови, при яких суб'єкт конфлікту вибирає стратегію компромісу.
17. Визначте умови, при яких суб'єкт конфлікту вибирає стратегію співробітництва
18. Визначте та охарактеризуйте основні сфери прояву міжособистісних конфліктів.
19. Проаналізуйте міжособистісний конфлікт на різних етапах онтогенезу.
20. Розкрийте об'єктивно-суб'єктивну природу виникнення конфліктів в організаціях.
21. Проаналізуйте особливості конфліктів «ролей», «бажань», «норм поведінки» при внутрішньо-особистісних, міжособистісних, внутрішньо групових та групових конфліктах.
22. Розкрийте структуру та простежте динаміку конфліктів в організації.
23. У чому специфіка форм прояву управлінських конфліктів?
24. На основі чого появляються конфлікти при розгляді матеріальних ресурсів як основи влади?
25. Які основні складові влади в організації?

26. Який стиль управління колективом призводить до великих конфліктів у колективі?
27. Розгляньте типологію стилів поведінки керівника в управлінні конфліктами.
28. Сформулюйте основні правила ефективного спілкування в конфлікті.
29. У чому полягають правила безконфліктного спілкування?
30. Поясніть значення деяких жестів і постав, які можуть допомогти зрозуміти поведінку і стан партнера в конфліктній взаємодії.
31. Що розуміють під технологіями раціональної поведінки в конфлікті?
32. У чому полягає взаємозв'язок і взаємообумовленість стресу і конфлікту?
33. Які прийоми подолання стресів ви застосовуєте самі?
34. Назвіть етапи регулювання конфлікту.
35. Охарактеризуйте методи управління конфліктами.
36. Що слід розуміти під розв'язанням конфлікту?
37. У чому полягає особливість міжособистісних методів управління конфліктами.
38. Охарактеризуйте форми завершення конфлікту.
39. Визначте умови розв'язання конфлікту.
40. Охарактеризуйте роль третейського судді, арбітра, посередника, помічника, спостерігача.
41. Охарактеризуйте основні моделі поведінки в переговорному процесі.
42. Що слід розуміти під психологічними механізмами ведення переговорів?
43. Охарактеризуйте психологічні умови, що підвищують успіх на переговорах.
44. Дайте визначення поняттю «маніпуляція».
45. Назвіть маніпуляції, що спрямовані на приниження опонента.

14. Методичне забезпечення

1. Робоча та навчальна програма курсу.
2. Лекційні матеріали.
3. Матеріали до практичних та семінарських занять.
4. Залікові питання.

15. Рекомендована література

Основна:

1. Брич В. Я., Корман М. М. Психологія управління : навчальний посібник. Київ : Кондор-Видавництво, 2013. 384 с.
2. Ващенко І. В. Конфліктологія та теорія переговорів : навчальний посібник. Київ : Знання, 2013. 407 с.
3. Конфліктологія : навч. посіб. для вищ. військ. навч. закл. / Волинець О. О. та ін. ; за ред. М. П. Гетьманчука, П. П. Ткачука ; М-во освіти і науки України, М-во оборони України, Нац. ун-т «Львів. політехніка», Ін-т гуманіт. та соц. наук, Львів. ін-т сухопут. військ ім. гетьмана П. Сагайдачного. Львів : ЛІСВ, 2007. 327 с.
4. Гребенькова Г. В. Конфліктологія : навчальний посібник. Львів: Магнолія-2006, 2011. 229 с.
5. Гірник А. М. Основи конфліктології : навч. посіб. для студ. ВНЗ. Київ : Вид-дім «Києво-Могилянська академія», 2010. 222 с.
6. Гуменюк Л. Й. Соціальна конфліктологія : підручник. Львів : держ. ун-т внутр. справ, 2015. 564 с.
7. Дуткевич Т. В. Психологія конфліктності студентів педагогічних спеціальностей : монографія. Київ : КНТ, 2021. 240 с.
8. Капінос Г. І., Бабій І. В. Операційний менеджмент. Київ : Центр учбової літератури, 2013. 352 с.
9. Карамушкин Л. М. Технології роботи організаційних психологів : навч. посібн. Київ : Фірма «ІНКОС», 2005. 366 с.
10. Луцишин Л. І. Конфліктологія та теорія переговорів : навч. посіб. для студентів, аспірантів і викл. вищ. закл. освіти України. Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2015. 200 с.
11. Крушельницька О. В., Мельничук Д.П. Управління персоналом : навч. посіб. Київ : Кондор, 2005. 308 с.
11. Котигоренко В., Шаповал Ю. Конфліктологія // Політична енциклопедія. Київ : Парламентське видавництво, 2011. 362 с.
12. Ложкін Г. В., Пов'якель Н. І. Психологія конфлікту: теорія і сучасна практика : навчальний посібник. Київ : ВД «Професіонал», 2007. 416 с.
13. Пірен М. І. Конфліктологія. Київ : МАУП, 2007. 360 с.
14. Рашковська І. Формування психологічного клімату в школі / упоряд. Т. Червонна. Київ : «Вид. група «Шкільний світ», 2017. 150 с.
15. Русинка І. Конфліктологія. Психотехнології запобігання і управління конфліктами : навчальний посібник. Київ : Професіонал, 2007. 334 с.

16. Орбан-Лембрик Л. Е. Психологія управління : посібник. Київ : Академвидав, 2003. 568 с.
17. Харченко Н. Управління конфліктами в організації. Київ : «Вид. група «Шкільний світ», 2017. 104 с.
18. Хміль Ф. І. Управління персоналом : підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ : Академвидав, 2006. 488 с.
19. Цимбалюк І. Психологія управління : навчальний посібник. Київ : Професіонал, 2008. 623 с.
20. Ємельяненко Л. М., Петюха В. М., Торгова Л. В. Конфліктологія. Київ : КНЕУ, 2003. 315 с.

Допоміжна:

1. Ващенко І. В., Гиренко С. П. Конфлікти великих соціальних груп : навч. посіб. Харків : Бурун Книга, 2006. 208 с.
2. Вашека Т. В., Гічан І. С. Психологія спілкування : навч.-метод. комплекс. Київ : Книжкове видав. НАУ, 2016. 184 с.
3. Гірник А. З., Бобро А. А. Конфлікти: структура, ескалація, залагодження : навч. посіб. Київ : Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2003. 172 с.
4. Дуткевич Т. В. Конфліктологія з основами психології управління : навч. пос. Київ : Центр навч. літ., 2005. 456 с.
5. Лукашевич М. П., Туленков М. В. Спеціальні та галузеві соціологічні теорії : навч. посібник. Київ : МАУП, 2004. 464 с.
6. Орлянський В. С. Конфліктологія : навч. посіб. Київ : Центр учбов. літ., 2007. 160 с.
7. Жаворонкова Г. В. Управління конфліктами: текст лекцій : навч. посіб. Київ : Кондор, 2018. 170 с.
8. Цимбалюк І. М. Психологія спілкування : навчальний посібник. 2-ге вид., випр. та доп. Київ : ВД «Професіонал», 2007. 464 с.
9. Цюрупа М. В. Основи конфліктології та теорії переговорів : навч. посіб. Київ : Кондор, 2004. 172 с.
10. Яхно Т. П., Куревіна І. О. Конфліктологія та теорія переговорів : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2018. 175 с.